

Treizeci și ceva de iele

Emilian Oniciuc

O cucuvea cuvântă fiorul nopții,
Un tei își scutură veșmântul,
Un lup își plânge din haită morții,
Sub Lună
Crucea își umbrește mormântul...

Pe cer e așternut covorul cu stele,
Peste câmpie aleargă și vântul
O dată cu treizeci și ceva de iele...
Sub Lună
Enigmatic zâmbește:pământul

Cercul licuricilor își țintuie hotarul
În mijlocul lor pe năframa de iarbă,
Așezat cuminte așteaptă și altarul;
Sub Lună
Și un preot cu fire albe în barbă...

Mai lin decât zboară condorul
Plutesc vrăji prin Mama Natură,
Sub Lună
Preoteasa își ține în brațe odorul
Eliberat recent dintr-o captură...

Tatăl-preot așteapă-n tăcere
Pe soață: a lui preoteasă...
Sub Lună
Se dezleagă puține mistere
Dar nu mai contează:
Acum îi va aduce copilul acasă!

Treizeci și ceva de iele cântă,
Se bucură de echilibrul dulce;
Sub Lună
Și stele este: Mama Cea Sfântă
Venind la altar, durea să-i culce...

Copil renăscut din umbre-asfințite
Bântuind treizeci și ceva de zile
Sub Lună...
Ai scăpat din neo-crucile-ațintite
Și ruguri inutile: false-fertile!

Emilian Oniciuc-08.09.2020